

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 91/2026
05.02.2026.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлана Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због продуженог кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ, адвоката Зорана Стјепановића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К.бр.107/23 од 28.10.2025.године, која је исправљена решењем К.бр.107/23 од 17.11.2025.године и Вишег суда у Ужицу Кж1 125/25 од 22.12.2025.године, у седници већа одржаној дана 05.02.2026. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ, адвоката Зорана Стјепановића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К.бр.107/23 од 28.10.2025.године, која је исправљена решењем К.бр.107/23 од 17.11.2025.године и Вишег суда у Ужицу Кж1 125/25 од 22.12.2025.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги К.бр.107/23 од 28.10.2025.године окривљени ДД, АА, ББ, ВВ и ГГ су оглашени кривим да су извршили кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, а окривљени ДД и за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1.КЗ. Окривљеном ДД су претходно утврђене казне затвора и то за кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од осам месеци, а за кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1.КЗ казна затвора у трајању од два месеца, након чега је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од девет месеци, у коју казну му је урачунато време проведено на издржавању мере забране напуштања стана у периоду од 24. 09. 2025. године па надаље, док мера буде трајала. Истовремено је одређено да ће се казна затвора извршити тако што ће окривљени исту издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, а које просторије не

сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени самовољно напусти просторије у којима станује једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Због извршења кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ окривљени ГГ је осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци и истовремено је одређено да ће се казна затвора извршити тако што ће окривљени исту издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, а које просторије не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Уколико окривљени самовољно напусти просторије у којима станује једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. Окривљенима АА, ББ и ВВ је изречена условна осуда, тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по осам месеци и истовремено одређено да се утврђене казне неће извршити уколико окривљени у року од једне године не изврше ново кривично дело.

На основу члана 258. став 4. ЗКП оштећени су упућени да имовинско-правни захтев остварују у парничном поступку. На основу члана 264. став 1. ЗКП окривљени су обавезани да солидарно накнаде трошкове кривичног поступка у износу од 24.918,00 динара, који су унапред исплаћени из буџетских средстава Основног јавног тужилаштва у Пожеги као и да оштећенима на име трошкова кривичног поступка солидарно плате износ од 580.000,00 динара, све у року од три месеца од дана правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Пожеги К.бр.107/23 од 17.11.2025.године исправљена је пресуда Основног суда у Пожеги К.бр.107/23 од 28.10.2025.године, на тај начин што у образложењу пресуде на страни 23 у петом пасусу, у трећем реду уместо „280.000,00“ треба да стоји „580.000,00“.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 125/25 од 22.12.2025.године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног ДД, адвоката Петра Ћирјаковића и браниоца окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ, адвоката Зорана Стјепановића и потврђена пресуда Основног суда у Пожеги К.бр.107/23 од 28.10.2025.године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ, адвокат Зоран Стјепановић, због повреде закона из члана 485.став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, укине наведене пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама

против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ, ВВ и ГГ, адвоката Зорана Стјепановића је неоснован.

Бранилац окривљених у захтеву за заштиту законитости истиче да у радњама окривљених нису остварени елементи кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, већ евентуално елементи прекршаја из Закона о јавном реду и миру, односно да су окривљени реметили јавни ред и мир. Свој став бранилац образлаже наводима да у критичном догађају нису учествовали само окривљени већ и трећа лица, односно друга супротстављена група у којој је било око двадесет момака са фантомкама и другим средствима подобним за ремећење јавног реда и мира, а како су то оштећени и тврдили у својим исказима. По оцени браниоца, лаке телесне повреде које су задобили неки од оштећених нису могле бити разлог да се оптужбом заобиђу макар и они оштећени чија је одговорност очигледна, као што су ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ. На овај начин бранилац окривљених суштински указује на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Одредбом члана 344. став 1. КЗ је прописано да ко грубим вређањем или злостављањем другог, вршењем насиља према другом, изазивањем туче или дрским или безобзирним понашањем значајније угрожава спокојство грађана или теже ремети јавни ред и мир, казниће се затвором до три године. Ставом 2. истог члана је прописано да ако је дело из става 1. овог члана извршено у групи или је при извршењу дела неком лицу нанесена лака телесна повреда или је дошло до тешког понижавања грађана, учинилац ће се казнити затвором од шест месеци до пет година.

Дакле, кривично дело насилничко понашање из члана 344. КЗ је последично кривично дело код којих се сматра да је кривично дело довршено када су остварена оба елемента кривичног дела, радње извршења и последица кривичног дела, дакле, кривично дело насилничко понашање је свршено тек када је неком од законом наведених радњи извршења значајније угрожено спокојство грађана или је теже ремећен јавни ред и мир.

У конкретном случају, побијаном правноснажном пресудом Основног суда у Пожеги К.бр.107/23 од 28.10.2025.године окривљени ДД, АА, ББ, ВВ и ГГ су оглашени кривим да су дана 19.11.2022.године, око 02,00 часова, у Ариљу, на јавном месту, испред дискотеке „Амнезија“ и у парку преко пута исте, делујући у групи, вршењем насиља и дрским и безобзирним понашањем значајније угрозили спокојство грађана и теже реметили јавни ред и мир и при томе малолетним оштећенима ЂЂ и ЗЗ, као и оштећенима ЕЕ и ЖЖ нанели лаке телесне повреде, у стању у коме су могли да схвате значај свога дела и да управљају својим поступцима, тако што је најпре окривљени ДД испред улаза у дискотеку пришао малолетном оштећеном ЂЂ и обратио му се речима: „Шта ме гледаш“, да би га потом, иакао малолетни оштећени није одговарао на провокацију, већ је само одговорио да га не гледа, док је држао руке у целовима, без икаквог повода ударио својом главом у његову, од ког ударца је малолетни оштећени пао на тло, у седећи положај, након чега је пришао окривљени АА ударио га флашом у

потилјачни део главе, од ког ударца је малолетни оштећени изгубио свест, након чега су се окривљеним ДД и АА придружили окривљени ВВ, ГГ и ББ и сви заједно га тако онесвешћеног шутирала ногама и ударали песницама у пределу тела и главе, све док му нису пришла браћа од стрица, малолетни оштећени ЗЗ и ИИ, који су малолетног оштећеног ЂЂ у покушају да му помогну на кратко и оствестили и придигли, међутим, окривљени ДД је пришао и шутноу малолетног оштећеног ЂЂ у главу, од ког ударца се исти поново онесвестио и пао на тло, да би га потом ЗЗ и ИИ уз помоћ посматрача ЈЈ придигли, оствестили и прислонили на паркирано возило, међутим, окривљени ДД је потом пришао малолетном ЗЗ и ударио га опасним средством-брњицом од каиша у пределу главе, да би му потом и окривљени АА задао ударац песницом у пределу уста, од ког ударца је малолетни оштећени ЗЗ пао на земљу, након чега су сви окривљени насрнули на њега и почели да га шутирају ногама и ударају песницама у пределу лица, тела и руку којима је штитио главу, на који начин су малолетном оштећеном ЂЂ нанели лаке телесне повреде у виду лакшег потреса мозга, површинске повреде главе и површинске повреде зида грудног коша обострано, а малолетном оштећеном ЗЗ лаке телесне повреде у виду површинске повреде главе, у форми црвенила у левом слепоочном пределу и мањег крвног подлива у пределу доње вилице са леве стране, површинске повреде зида грудног коша у форми нагњечина са крвним подливима предела оба рамена, предње стране зида грудног коша обострано и леђа и нагњечина доњег дела десне подлактице, десне шаке и прстију, чиме су довели до тежег ремећења јавног реда и мира и значајнијег угрожавања спокојства како малолетних оштећених ЂЂ и ЗЗ, тако и ИИ и ЈЈ, који су из страха за телесни интегритет малолетног оштећеног ЂЂ и поред изгледне опасности да и сами буду нападнути, при чему је малолетни оштећени ЗЗ физички нападнут управо због пружања помоћи брату, малолетном оштећеном ЂЂ, пришли да помогну малолетном оштећеном ЂЂ који је беспомоћно, док су га окривљени тукли, једно време и без свести лежао на тлу, не пружајући отпор, а затим је по доласку оштећених на улаз градског парка, ради утврђивања ко је ДД који је тукао малолетног оштећеног ЂЂ, окривљени ГГ пришао оштећеном ЖЖ и задао му ударац песницом у пределу лица, након чега су сви окривљени заједно насрнули на оштећене и напали их са каишевима са металним брњицама и металним боксовима, тј. средствима подобним да се њима тело тешко повреди и здравље тешко наруши, а која су држали у рукама, тако што су их са тим средствима ударали по телу, при чему су, након што је оштећени ЖЖ, који је успео да побегне и да уђе у своје моторно возило марке „Голф“, са тим возилом ушао у парк да заједно са ИИ нађе малолетног оштећеног ЂЂ, који је претходно претучен, тим средствима ударали и по возилу оштећеног ЖЖ, чиме су оштећеном ЕЕ нанели лаке телесне повреде у виду отока у теменом делу поглавине и крвног подлива кружног облика у десном слепоочном пределу поглавине величине око 2 цм, са неколико околних огуљотина, а оштећеном ЖЖ нанели лаке телесне повреде у виду површинске повреде главе, у десном јагодичком пределу и нагњечење предела десног рамена и десне надлактице, док су возило оштећеног ЖЖ оштетили, на који начин су довели до тежег ремећења јавног реда и мира и значајнијег угрожавања спокојства како оштећених ЂЂ и ЖЖ, које су тукли, тако и ИИ и ЗЗ, који су и поред оправданог страха за свој телесни интегритет, посебно ако се узме у обзир да је ЗЗ непосредно пре тога претучен од стране окривљених, пошли у градски парк да траже малолетног оштећеног ЂЂ, који је из страха од окривљених побегао, свесни свога дела чије су извршење хтели и свесни да

је њихово дело противправно, чиме су извршили кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ.

По оцени овог суда, чињенични опис дела у изреци првостепене пресуде, садржи сва законска обележја кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ, за које су окривљени АА, ББ, ВВ и ГГ оглашени кривим правноснажном пресудом и то како објективна, која се тичу радње извршења, која се састоје у вршењу насиља и дрском и безобзирном понашању, затим последица дела која се огледа у значајнијем угрожавању спокојства грађана и тежем ремећењу јавног реда и мира, као и квалификаторна околност тежег облика кривичног дела из члана 344. став 2. КЗ, а то је да су окривљени деловали у саставу групе и у nanoшењу лаких телесних повреда оштећенима приликом извршења основног облика из става 1., тако и субјективна обележја која се односе на урачунљивост и умишљај окривљених, који је обухватио и свест о забрањености дела.

Самим тим, наводи изложени у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених, којима се истиче да опис радње извршења предметног кривичног дела не садржи све елементе кривичног дела из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ и да се у радњама окривљених стичу елементи прекршаја у виду ремећења јавног реда и мира, односно да је побијаним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, су оцењени неоснованим.

Бранилац окривљених је суштински указао и на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, наводима да изречене кривичне санкције нису адекватне стварном догађају, нити су уопште потребне за остваривање сврхе кривичних санкција из члана 4. став 2. КЗ и сврхе кажњавања из члана 42. КЗ. По оцени браниоца, изречене санкције нису биле неопходне да се на окривљене утиче да не чине кривична дела, ни због утицаја на друге, а нису потребне ни за изражавање друштвене осуде, већ је наведено могло бити остварено и блажим санкцијама имајући у виду да су окривљени у време извршења кривичног дела били млађа пунолетна лица, да нису раније осуђивани, да се ради о студентима и да након критичног догађаја нису вршили нова кривична дела.

Како повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то се Врховни суд у оцену изнетих навода, није ни упуштао.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

